

Yalnızlık

— merve-aygul · 11 Eylül 2009

Herkese her şeye kırgınım. En yakınımından en uzağıma kadar kırgınım, zaten hayata kırgınım, kadere, bu acımasız yaşayışa kırgınım. Belki de en başta kendime kırgınım. İçimdeki çelişkilerin beni boğmasına izin vermesem de beni bir şekilde zayıf düşürüp ele alıyorlar. Ben de günden güne kayboluşumun resmini çiziyorum.

Kimse bilmez beni, kimse anlamaz, içimdeki yoklukla sürükleniyorum. Bu yolu belli olmayan hayatta. Çılgınlıklarım ilham olacak yazarlara, isyanlarım çoğalacak günah defterimde; ama ben yine kırgın yine yalnız kimsesiz olacağım.

Yaşam tarzımı yalnızlığa yönlendirmem gerekiyor sanırım belki de geç bile kaldım. Aslında yalnızlık Allah'a mahsustur derler. Zaten ben de yalnız değilim ben kendimle yalnızım.

Artık alıştım kederimi sek içiyorum yalnızlığımın sofrasında, bardağım hiç boşalmıyor içtikçe yenisini dolduruyorlar; ama sarhoş olamıyorum.

Bugün yine yalnızlığıma ağlayacağım yine tek yine kimsesiz bugün kapımı çalarsanız hiç beklemeyin kapım her zaman açık.